

Spelregels

Hoofdstuk 1 Zaal, speelveld en materiaal

1. Zaal, speelveld en bank

a. Zaal en speelveld

De afmetingen van het speelveld zijn 40 x 20 m. Het speelveld wordt door een lijn evenwijdig aan de korte zijnde in twee even grote vakken verdeeld. De vrije hoogte dient bij voorkeur 9 meter, doch tenminste 7 meter te bedragen.

b. Bank

Twee banken moeten worden geplaatst nabij een van de zijlijnen, op een onderlinge afstand van ten minste twee meter, aan beide zijden van de middenlijn één.

2. Afbakening

Het gehele speelveld is door duidelijk zichtbare lijnen met een breedte van 3-5 cm omgeven. Op dezelfde wijze is de middenlijn tussen de beide vakken aangegeven.

De strafworp punten moeten worden gemarkeerd op 2,50 m voor de paal in de lengteas van het speelveld.

3. Palen

In beide vakken staat een paal in de lengteas van het speelveld op een afstand van de korte zijde gelijk aan 1/6 van de lengte van het veld.

De palen zijn rond en kunnen bestaan uit massief hout, metalen buis of synthetisch materiaal met een uitwendige doorsnede van 4,5 - 8 cm.

Zij worden in loodrechte stand stevig in of op de vloer bevestigd.

4. Korven

Tegen elke paal wordt aan de naar het midden gekeerde kant een korf bevestigd, met de bovenrand overal 3,50 m boven de vloer. De korven zijn cilindervormig zonder bodem, hebben een hoogte van 25 cm, een binnenrandse doorsnede van 39-41 cm en een rand van 2-3 cm, breedte. Zij zijn gemaakt van tenen of rotan; zij moeten éénkleurig zijn en onderling gelijk.

De bevestiging van de korf aan de paal moet voldoen aan de volgende voorwaarden:

- zij mag geen onderling beweging toelaten;
- de paal mag niet boven de korf uitsteken;
- in-, noch uitwendig mogen uitsteeksels van meer dan 1 cm voorkomen;
- een metalen steun onder de korf is slechts toelaatbaar aan de paalzijde over ten hoogste een kwart van de omtrek; metalen strippen tegen de buitenzijde over ten hoogste een derde van de omtrek.

5. Bal

Gespeeld wordt met een tweekleurige (bij voorkeur zwart-wit) ronde bal, waarvan de buitenkant bestaat uit leer of een ander goedgekeurd materiaal, dat geen gevaar oplevert voor de spelers. Het oppervlak van de bal behoort niet glad te zijn de spelers moeten een goede greep op de bal kunnen hebben, bijvoorbeeld door de naden van de bal. Op het oppervlak van de bal behoort de marge te worden aangegeven waarbinnen de druk van de bal, afhankelijk van het gebruikte materiaal, zich moet bevinden. De druk behoort te worden aangegeven in bars, een extra aanduiding in 'pounds per square inch' is toegestaan.

De omtrek bedraagt 68-70,5 cm. Hij moet zijn opgepompt tot de voorgeschreven en op de bal aangegeven druk. Bij de aanvang van een wedstrijd mag het gewicht van de bal niet minder dan 445 gram en niet meer dan 475 gram bedragen. Als men de bal op de speelvloer laat vallen van 1.80 m hoogte, gemeten vanaf de onderkant van de bal, behoort hij te stuiten tot een hoogte van ten minste 1.20 m en ten hoogste 1.30 m, gemeten vanaf de bovenkant van de bal.

Hoofdstuk 2 Personen

6. Spelers

Overal waar 'spelers' staat, worden ook 'speelsters' bedoeld, tenzij dit duidelijk anders is vermeld.

a. Aantal en indeling

Het spel wordt gespeeld door twee partijen, elk van vier spelers en 4 speelsters, van wie in elk vak twee spelers en 2 speelsters worden bedoeld.

b. Onvoltallige ploegen

Indien één of beide ploegen onvoltallig zijn, kan de wedstrijd aanvangen of doorgaan, mits een indeling mogelijk is waarbij in geen enkel vak minder dan drie spelers van één partij zijn opgesteld en in geen vak twee spelers en een speelsters van één partij staan tegenover één speler en twee speelsters van de andere partij.

c. Vervanging van spelers

Tijdens een wedstrijd behoeven de eerste vier spelersvervangingen in een ploeg niet de goedkeuring van de scheidsrechter. Nadat de hiervoor bedoelde vier vervangingen hebben plaatsgevonden, kunnen geblesseerde spelers, die niet meer tot verder spelen in staat zijn, na toestemming van de scheidsrechter, worden vervangen.

Een speler wie de scheidsrechter de verdere deelname aan het spel heeft ontzegd, mag worden vervangen.

Indien één van de hierboven genoemde spelersvervangingen nog niet heeft plaatsgevonden, moet de vervanging van een weggezonden speler als een van deze vervangingen worden beschouwd. Indien reeds vier of meer spelersvervangingen hebben plaatsgevonden, mag de weggezonden speler nog steeds worden vervangen. Wordt de weggezonden speler niet vervangen, dan wordt de ploeg geacht één van de vier bovenstaande spelersvervangingen gebruikt te hebben en mag bovendien de betrokken ploeg geen spelers meer vervangen van hetzelfde geslacht als de weggezonden speler.

Een vervangen speler mag in dezelfde wedstrijd niet meer aan het spel deelnemen.

d. Uitrusting van spelers

De spelers van iedere partij dienen gekleed te zijn in een uniform sportkostuum, dat voldoende te onderscheiden is van dat van de tegenpartij. De spelers moeten geschoeid zijn. Het is verboden voorwerpen te dragen die tijdens het spel letsel kunnen veroorzaken.

7. Aanvoerder, coach, vervangende spelers en andere tot de ploeg behorende personen.

a. Aanvoerder

Van elke ploeg is er één der spelers aanvoerder. Deze draagt een duidelijk zichtbare band om de linkerbovenarm. Hij vertegenwoordigt de ploeg en is verantwoordelijk voor een behoorlijk optreden van zijn spelers. Indien bij de ploeg geen coach aanwezig is, geeft hij de scheidsrechter kennis van elke wijziging in de ploeg, kan hij om een time-out verzoeken en deelt hij de scheidsrechter en de coach van de tegenpartij mee, welke aanvaller als de niet-schietende speler moet worden beschouwd. Hij heeft het recht de scheidsrechter te wijzen op alles wat hem in het belang van een goede voortgang van de wedstrijd wenselijk voorkomt.

b. Coach

Bij een ploeg kan een coach aanwezig zijn. De coach behoort te zitten op de bank die aan zijn ploeg is toegewezen.

Het is de coach en andere tot de ploeg behorende personen niet toegestaan het speelveld te betreden zonder de toestemming van de scheidsrechter.

c. Vervangende spelers en andere tot de ploeg behorende personen

Indien een ploeg wordt vergezeld van vervangende spelers en/of andere personen die tot de ploeg behoren, dienen deze op de bank te zitten. Op de bank mogen geen andere personen plaatsnemen.

Het maximaal aantal vervangende spelers dat op de bank mag plaatsnemen is acht.

Het maximaal aantal andere personen dat op de bank mag plaatsnemen is, behalve de coach, vier.

8. Scheidsrechter

De scheidsrechter heeft de leiding van het spel.

Tot zijn taak behoort:

a. Het keuren van zaal, speelveld en materiaal

De scheidsrechter overtuigt zich er voor de aanvang van de wedstrijd van dat zaal, speelveld en spelbenodigheden aan de gestelde voorwaarden voldoen en dat alles gereed is om te beginnen.

Hij let op veranderingen, die tijdens het spel optreden.

b. het handhaven van de regels van het spel

De scheidsrechter bestraft de overtredingen. Wanneer bestraffing in het nadeel is van de niet-overtredende partij, kan de scheidsrechter besluiten een overtreding niet te bestraffen ('voordeelregel').

De scheidsrechter gebruikt de officiële scheidsrechtersgebaren om zijn beslissingen te verduidelijken.

Hij grijpt in indien onbillijke bevoordeling van één der partijen door niet tot het spel behorende omstandigheden wordt teweeggebracht.

Hij beslist in twijfelgevallen.

Wanneer twee overtredingen tegelijkertijd plaatsvinden, bestraft de scheidsrechter de belangrijkste overtreding.

c. het kennisgeven van beginnen, onderbreken, hervatten en beëindigen van het spel en het beginnen en beëindigen van het een time-out door een fluitsignaal.

Bij het beginnen en hervatten van het spel fluit de scheidsrechter zodra de speler die de worp neemt gereed staat en aan alle gestelde regels (19 en 20) is voldaan.

Indien een installatie voor automatische tijdsignalering wordt gebruikt, fluit de scheidsrechter niet wanneer de halve of gehele speeltijd is verstreken.

d. het optreden tegen wangedrag van spelers, coaches, vervangende spelers en andere personen die tot de ploeg behoren en tegen overlast van het publiek.

In geval van wangedrag kan de scheidsrechter iedere persoon die tot een ploeg behoort formeel waarschuwen of de persoon in kwestie van het speelgebied wegzenden. Indien het een persoon betreft, die gerechtigd is op de bank te zitten, kan de scheidsrechter deze persoon ook verbieden de bank te verlaten zonder zijn toestemming gedurende de resterende speeltijd.

De scheidsrechter kan de coach voor de verdere duur van de wedstrijd het recht ontzeggen zijn functie nog uit te oefenen en hem van het speelgebied wegzenden.

Indien hem dit noodzakelijk voorkomt, kan hij het publiek laten waarschuwen, de wedstrijd schorsen of voortijdig beëindigen.

9. Tijdopnemer

De scheidsrechter wijst, zo enigszins mogelijk, iemand aan als tijdopnemer, wiens taak het is te waarschuwen, even voor het einde van iedere speelheft. Wanneer het spel is onderbroken kan de tijdopnemer de scheidsrechter eveneens door middel van een geluidssignaal attent maken op het feit dat een van de partijen verzocht heeft om een time-out of een vervanging.

10. Assistent-scheidsrechter

Bij iedere wedstrijd is 1 assistent-scheidsrechter, die tot taak heeft de scheidsrechter te assisteren bij het leiden van de wedstrijd.

Voor het uitvoeren van zijn taak gebruikt de assistent-scheidsrechter een vlag. Hiermee brengt hij de scheidsrechters ter kennis dat de bal 'uit' is of dat er andere fout in zijn nabijheid is gemaakt.

De scheidsrechter kan de assistent-scheidsrechter vragen hem te assisteren bij het uitvoeren van andere -van tevoren afgesproken- taken.

De scheidsrechter wijst de assistent-scheidsrechter de positie aan die hij moet innemen. Gedurende de wedstrijd bevindt de assistent-scheidsrechter zich binnen het speelgebied (2), maar buiten het speelveld.

De scheidsrechter heeft het recht de assistent-scheidsrechter van zijn functie te ontheffen en -zo mogelijk- een plaatsvervanger aan te stellen.

Hoofdstuk 3. Het spel

11. Wedstrijdduur en time-out

a. wedstrijdduur

De speeltijd bedraagt 2 x 30 minuten met ten hoogste 10 minuten rust.

b. time-out

Een time-out is een onderbreking van de speeltijd gedurende 60 seconden. Iedere ploeg heeft per wedstrijd recht op maximaal tweemaal een time-out. Een time-out kan alleen gedurende een spelonderbreking worden aangevraagd bij de scheidsrechter door de coach. De coach meldt het verzoek om een time-out bij de scheidsrechter. Door het maken van een T-teken met beide handen geeft hij de scheidsrechter aan dat het gaat om het aanvragen van een time-out.

Na de time-out wordt het spel hervat op de plaats en op de wijze waarop het spel zou zijn hervat indien geen time-out had plaats gevonden.

12. Doelpunten

a. de scheidsrechter kent een partij een doelpunt toe als:

- de bal van bovenaf volledig door de in het aanvalsvak van die partij geplaatste korf is gevallen, behoudens in de onder c genoemde gevallen;
- vaststaat dat de bal van bovenaf volledig door de korf zou zijn gevallen, maar door een verdediger van onderaf is teruggetikt, behoudens in de onder c genoemde gevallen.

b. Wanneer de scheidsrechter heeft gefloten voordat de bal volledig door de korf is gevallen, kent hij het doelpunt toe indien vaststaat dat de bal op het moment van fluiten de handen van de schietende speler reeds had verlaten en zich buiten het bereik van enige verdediger bevond, behoudens in de onder c genoemde gevallen.

c. De scheidsrechter kent een doelpunt niet toe, indien:

- hij voordat de bal door de korf is gevallen heeft gefloten voor een overtreding van de aanvallende partij of voor het verstrijken van de halve of gehele speeltijd;
- de bal door de korf is gevallen als gevolg van een worp uit de verdediging of direct uit de vrije worp;
- hij voordat de bal door de korf is gevallen een overtreding van de aanvallende partij heeft geconstateerd en nog niet voor de overtreding heeft gefloten;
- hij tevoren onbillijke bevoordeling van de aanvallende partij heeft geconstateerd;
- de bal eerst van onderaf door de korf is geworpen en er daarna van bovenaf door terugvalt.

c. De partij aan wie de scheidsrechter tijdens de speeltijd de meeste doelpunten toekent wint de wedstrijd.

13. Opstelling

a. Keuze van opstelling en indeling

De ontvangende partij kiest de korf waarin zij voor de rust wil schieten. Zij deelt haar spelers in, waarna de bezoekende partij haar opstelling regelt.

b. Wijziging in de indeling

Met de beginindeling moet in het algemeen de gehele wedstrijd worden gespeeld. Indien echter als gevolg van het tijdens de wedstrijd uitvallen van een speler een duidelijke wijziging in de toestand optreedt, kan de scheidsrechter op verzoek van een coach en na raadpleging van de andere coach wijziging toestaan. Hij zal de wijziging gelasten indien het alleen dan mogelijk is om aan de in 6b genoemde voorwaarden te blijven voldoen of indien het aantal spelers dat zonder directe tegenstander speelt, groter is dan strikt noodzakelijk.

14. Vak- en korfwisseling

Telkens als de scheidsrechter twee doelpunten heeft toegekend, wisselen alle spelers van vak. Na de rust wordt van korf gewisseld, waarbij tevens de spelers van vak wisselen.

15. Uitworp

De bal wordt bij het begin van het spel, bij het begin van de tweede helft en na elk toegekend doelpunt van vlak voor het midden van de middenlijn door een speler uit de aanval in het spel gebracht; in het eerste geval door de ontvangende partij, in het tweede geval door de bezoekende partij en in het laatste geval door de partij waartegen het doelpunt is toegekend.

Voor de uitworp gelden dezelfde bepalingen als voor een vrije worp (zie 19).

16. Spelovertreedingen

Tijdens het spel is het verboden:

a. de bal met been of voet aan te raken

Geschiedt de aanraking onopzettelijk en oefent zij geen belangrijke invloed uit op het spel, dan blijft zij onbestraft.

b. de bal met de vuist weg te slaan

c. de bal gevallen te bemachtigen

d. met de bal te lopen

Lopen met de bal is strijdig met de eis tot samenspel; daarom is verplaatsen met de bal in de hand of handen alleen toegestaan, indien het zonder die verplaatsing onmogelijk zou zijn de bal vlot te werpen of te schieten of er mee tot stilstand te komen.

Bij de toepassing van deze beginselen zijn drie situaties te onderscheiden.

1. Bij het bemachtigen van de bal staat de speler stil. Hij mag in dit geval een voet naar willekeur verzetten, mits de andere voet op zijn plaats blijft. Draaien op de laatstgenoemde voet is toegestaan.

2. Bij het bemachtigen van de bal is de speler in loop of sprong; hij komt eerst tot stilstand en werpt of schiet daarna. Eis is daarbij, dat hij onmiddellijk na het bemachtigen van de bal ten volle heeft getracht tot stilstand te komen. Na het tot stilstand komen gelden voor hem dezelfde regels als onder 1 zijn vermeld.

3. Bij het bemachtigen van de bal is de speler in loop of sprong en werpt of schiet, voordat hij volledig tot stilstand is gekomen. In dit geval mag de speler de bal niet meer in zijn bezit hebben op het moment dat hij voor de derde maal na het ontvangen van de bal een voet op de vloer plaatst.

e. samenspel te vermijden (alleenspel)

Alleenspel is niet strafbaar:

1. indien de speler op dezelfde of nagenoeg dezelfde plaats blijft;
2. indien het zonder samenspel opnieuw bemachtigen of tikken van de bal door omstandigheden onafhankelijk van de wil van de speler wordt veroorzaakt.

f. de bal aan een medespeler over te geven

g. het spel op te houden

h. een tegenstander de bal uit de hand(en) te slaan, te nemen of te lopen

i. een tegenstander te duwen, vast te houden of af te houden

Dit verbod geldt jegens elke tegenstander en onafhankelijk van de plaats waar de bal zich bevindt.

Elke belemmering van de vrije beweging van de tegenstander is verboden, onverschillig of dit al dan niet opzettelijk geschiedt.

De regel verplicht een speler niet voor een tegenstander plaats te maken; elke speler mag zich opstellen en zich in de vrije ruimte verplaatsen zoals hij verkiest. Alleen indien hij zich zo plotseling in de baan van een lopende tegenstander plaatst, dat een botsing onvermijdelijk wordt, is hij strafbaar.

j. een tegenstander te zwaar te hinderen

Het gaat hier om een in het bezit van de bal zijnde tegenstander.

De hinderende speler mag trachten het werpen van de bal in de gewenste richting te bemoeilijken en uit te lokken, dat de werper de bal tegen zijn hand of arm werpt, in het bijzonder door het blokkeren van de bal, dat wil zeggen door zijn hinderende arm te brengen in de baan, die de geworpen bal beschrijft.

Daarbij is het verboden:

1. de tegenstander te belemmeren in het vrije gebruik van zijn lichaam en in het bijzonder het blokkeren van zijn armbeweging anders dan door het blokkeren van de bal;
2. naar de bal of de werpende arm te slaan; dat wil zeggen de hinderende arm mag zich tijdens het moment van aanraken van de bal niet naar de bal toebewegen.

Bij onverwachte bewegingen van de tegenstander zullen zich vaak situaties voordoen, waarbij de bewegingsvrijheid wordt belemmerd. Zulke gevallen worden niet bestraft, mits de hinderende speler direct streeft naar het herstel van de bewegingsvrijheid van de tegenstander.

k. een tegenstander van de andere sekse bij het werpen van de bal te hinderen

l. een tegenstander te hinderen die reeds door een ander gehinderd wordt

m. buiten het eigen vak te spelen

n. in verdedigde positie te schieten

Het schieten wordt als verdedigd beschouwd, indien de hinderende verdediger aan de vier volgende voorwaarden voldoet:

1. hij moet dicht bij de paal zijn dan de aanvaller, tenzij hij en de aanvaller zich dichtbij en niet aan dezelfde kant van de paal bevinden, in welk geval de voorwaarden 2, 3 en 4 voldoende zijn;
 2. hij moet binnen armlengte van de aanvaller zijn; armlengte betekent dat de verdediger zich zo dicht bij de aanvaller bevindt, dat hij in staat is de borst van de aanvaller aan te raken;
 3. hij moet met het gezicht naar hem toegekeerd zijn;
 4. hij moet daadwerkelijk trachten de bal te blokkeren.
- o. te schieten na snijden langs een andere aanvaller

'Snijden' treedt op, wanneer een verdediger, die zich binnen armlengte afstand van zijn tegenstander bevindt, deze aanvaller niet kan volgen, omdat de aanvaller zijn weg zo dicht langs een andere aanvaller kiest, dat de verdediger met laatstgenoemde aanvaller in botsing komt of dreigt te komen en alleen daardoor zijn hinderende positie moet prijsgeven.

p. uit de verdediging of uit een vrije worp te scoren

q. te schieten bij het spelen zonder directe tegenstander

Dit treedt op indien het verdedigingsvak over slechts drie spelers beschikt, tegenover vier aanvallers. In dat geval moet de coach van de aanvallende partij aan de scheidsrechter en aan de coach van de tegenpartij mededelen, welke aanvaller als niet-schietende speler moet worden beschouwd.

Het is de coach toegestaan hiervoor tijdens de wedstrijd de andere aanvaller aan te wijzen, doch alleen door mededelingen aan de scheidsrechters en aan de coach van de tegenpartij op een moment, dat voor onderbreking van het spel is gefloten. Deze wisseling van aanvallers mag tussen twee vakwisselingen ten hoogste tweemaal plaatsvinden. Een geldig doelpunt kan worden gescoord uit een strafworp, die door de niet-schietende aanvaller wordt genomen.

r. een schot te beïnvloeden door de paal te bewegen

s. de paal beet te grijpen bij het springen, lopen of afzetten

t. bij het nemen van een vrije worp of strafworp de daarvoor gestelde bepalingen te overtreden

u. op een gevaarlijke wijze te spelen

Dit treedt op, wanneer een aanvaller zijn verdediger, die zich binnen armlengte van de aanvaller bevindt, met vaart in botsing laat komen met een andere aanvaller.

17. Uitval

De bal is uit, zodra hij in aanraking komt met een grenslijn van het speelveld of met de vloer, een persoon of een voorwerp buiten het speelveld.

De bal is ook uit, wanneer deze de zoldering of een voorwerp boven het speelveld raakt.

Bij een uitbal wordt gehandeld alsof de partij, die de bal het laatst heeft aangeraakt een overtreding heeft begaan.

18. Scheidsrechtersworp

Indien twee tegenstanders de bal gelijktijdig hebben bemachtigd, onderbreekt de scheidsrechter het spel en gooit de bal op. Hij doet dit ook indien het spel moet worden hervat zonder dat één partij recht op de bal heeft.

Voor het opgooien wijst de scheidsrechter twee spelers aan uit het desbetreffende vak van gelijke sekse en zo mogelijk van ongeveer gelijke lengte.

De twee spelers nemen aan weerszijden van de scheidsrechter plaats, waarbij de verdediger het recht heeft zich als eerste op te stellen. Deze twee spelers mogen de bal aanraken, nadat deze na het werpen door de scheidsrechter, het hoogste punt heeft bereikt. De overige spelers, die gedurende het opgooien een afstand van 2.50 m in acht nemen, mogen de bal pas spelen nadat één van die twee de bal heeft aangeraakt of deze op de vloer is geweest.

19. Vrije worp

a. het toekennen van de vrije worp

Na een door de scheidsrechter gesignaleerde overtreding (16 of 17) krijgt de tegenpartij een vrije worp.

b. plaats van de vrije worp

De vrije worp wordt genomen op de plaats waar de overtreding is begaan met inachtneming van het gestelde in de derde alinea van de toelichting op 19c. Is de overtreding (16h, i, j, k, l en soms m) jegens een bepaald persoon begaan, dan wordt als zodanig beschouwd de plaats waar deze zich bevond.

Bij een uitbal of bij het overtreden van 16m op of buiten de grens van het speelveld, wordt de vrije worp genomen buiten het veld vlak bij de zij- of achterlijn ter plaatse waar de bal of de overtredende speler de zij- of achterlijn heeft geraakt of overschreden.

Bij een uitbal, doordat de bal de zoldering of een voorwerp boven het speelveld raakt, wordt de vrije worp genomen bij één der lange lijnen, het dichtst bij de plaats waar de zoldering of het voorwerp werd geraakt.

c. het nemen van de vrije worp

Op het moment, dat de nemer van de vrije worp de bal in de hand heeft, of kan nemen, steekt de scheidsrechter één van zijn armen verticaal omhoog en geeft met vier vingers van zijn opgestoken hand het teken dat hij binnen vier seconden zal fluiten om het spel te hervatten. Gedurende de vier seconden voorbereidingstijd kan de scheidsrechter elke spelovertreiding bestraffen.

Na het opsteken van zijn arm kunnen zich twee mogelijkheden voordoen (zie hieronder A en B).

A.

1. Alle spelers zijn op een afstand van ten minste 2.50 m van de nemer van de vrije worp.

2. Indien de vrije worp in het aanvalsvak wordt genomen, nemen de medespelers van de nemer van de vrije worp bovendien onderling een afstand van ten minste 2.50 in acht.

Zodra bovenstaande situaties zich voordoen binnen de vier seconden voorbereidingstijd fluit de scheidsrechter ten teken dat het spel is hervat. De nemer van de vrije worp dient de bal nu uiterlijk vier seconden na het desbetreffende fluitsignaal (8c) in het spel te brengen. Indien de nemer van de vrije worp de bal vier seconden na het fluitsignaal van de scheidsrechter niet in het spel heeft gebracht, fluit de scheidsrechter af en kent een vrije bal toe aan de tegenpartij.

De spelers van de tegenpartij moeten aan de voorwaarde 1 blijven voldoen totdat de nemer van de vrije bal een beweging met een arm of been maakt.

De medespelers van de nemer van de vrije worp moeten aan de voorwaarden 1 en 2 blijven voldoen totdat de bal in het spel is gebracht.

De bal is in het spel gebracht als

of 1) een tegenstander de bal raakt

of 2) een medespeler, die zich op tenminste 2.50 m afstand van de plaats van de nemer van de vrije worp bevindt, de bal raakt.

Of 3) de bal tenminste 2.50 m van de plaats van de vrije worp is gekomen (gemeten over de grond).

Uit een vrije worp kan de nemer van de vrije worp niet rechtstreeks scoren. Hij kan eerst scoren nadat de bal vrij in de lucht is geweest en daarna is geraakt door een andere speler.

Indien de nemer van een vrije worp, nadat de scheidsrechter heeft gefloten voor het nemen van de vrije worp, een grenslijn of het speelveld aan de andere kant van de grenslijn aanraakt voordat de bal zijn handen heeft verlaten, fluit de scheidsrechter af en kent een vrije worp toe aan de tegenpartij aan de andere kant van de grenslijn.

B.

Indien de spelers binnen de vier seconden na het teken van de scheidsrechter niet binnen de in A genoemde voorwaarden 1. en 2. voldoen, fluit de scheidsrechter twee keer kort achter elkaar - de eerste keer om het spel te hervatten en de tweede keer om het spel weer te stoppen - en bestraft de overtredende partij met een vrije worp.

Indien de spelers van beide partijen binnen de 2.50 m zijn, zal de scheidsrechter de speler bestraffen die zich het dichtst bij de nemer van de vrije worp bevindt.

Wanneer de scheidsrechter constateert dat spelers van beide partijen zich op dezelfde, onjuiste afstand bevinden, bestraft hij de speler van de aanvallende partij.

Wanneer de verdedigende partij in het aanvalsvak deze overtreding voor de tweede keer bij dezelfde vrije worp maakt, kent de scheidsrechter een strafworp toe.

20. Strafworp

a. toekennen van een strafworp

Overtredingen, waardoor een scoringskans verloren gaat, worden bestraft met een strafworp voor de tegenpartij. Ook na andere overtredingen, die herhaaldelijk het aanvalsspel onbehoorlijk belemmeren, kan een strafworp worden toegekend.

b. plaats van de strafworp

De strafworp wordt genomen in de lengteas van het veld op een afstand van 2.50 m voor de paal.

c. het nemen van een strafworp

Uit een strafworp mag direct worden gescoord. Het is de nemer van de strafworp verboden met enig lichaamsdeel de grond tussen paal en strafworppunt aan te raken. Wordt de strafworp voor het daartoe gegeven fluitsignaal genomen, dan moet deze worden overgenomen. Alle overige spelers nemen in alle richtingen een afstand in acht van 2.50 m vanaf de (denkbeeldige) lijn tussen de strafwornemer en de paal. Zij mogen de strafwornemer door geen enkele handeling of opmerking in het ongestoord nemen van de worp belemmeren.

Voor het nemen van de strafworp wordt zonodig zowel de eerste als de tweede speelhelft verlengd.